

ผลจากการยกเว้นภาษีเงินได้ ในการลงทุนในอุตสาหกรรม

จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา*

มาตรการหนึ่งซึ่งรัฐบาลไทยได้ใช้เพื่อเป็นการสนับสนุนการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมในประเทศไทย คือการ “ยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีกำหนดห้ารอบระยะเวลาบัญชีการเสียภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่มีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ หรือมีรายได้”¹

การยกเว้นภาษีรายได้ดังกล่าวหรือที่เรียกกันทั่ว ๆ ไปว่า Tax Holiday เป็นมาตรการซึ่งประเทศต่าง ๆ ของทั่วโลกทั้งที่พัฒนาแล้วและที่กำลังพัฒนา ได้ใช้กันทั่วไปเพื่อเป็นการชักจูงให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น ผลของการยกเว้นที่เห็นได้ชัดก็คือ ทำให้ผลกำไรของผู้ลงทุนสูงขึ้น เนื่องจากไม่ต้องแบ่งกำไรส่วนหนึ่งของตนไปให้แก่รัฐ ปัญหาที่จะพิจารณาในที่นี้ก็คือ มาตรการนี้จำเป็นหรือไม่สำหรับประเทศไทย นอกจากนั้น จะได้พิจารณาด้วยว่า มีผลสะท้อนทางอ้อมอะไรที่สำคัญ ๆ บ้างที่สืบเนื่องมาจากการส่งเสริมการลงทุนโดยการให้มาตรการนี้

---

* จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา, B. Sc. (Econ) London; อาจารย์โท คณะพัฒนาการเศรษฐกิจสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ผู้เขียนขอถือโอกาสขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. ไพรัช กฤษณมิม อาจารย์ ดร. ไพจิตร เอื้อทวีกุล และ อาจารย์อาชวัน วายวานนท์ ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์และมีค่าแก่ผู้เขียนเกี่ยวกับบทความนี้

¹ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2506 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508 มาตรา 19 (4) นอกจากการยกเว้นภาษีรายได้ให้แก่พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนฯ ยังมีมาตรการอีกหลายอย่างด้วยกัน ที่สำคัญ ๆ ก็มี (i) การยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการอุตสาหกรรมที่ส่งมาจากต่างประเทศ (ii) การยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีการค้า สำหรับวัตถุดิบ หรือวัสดุ ที่จำเป็นที่ส่งมาจากต่างประเทศ ในกรณีที่เป็นการอุตสาหกรรมประเภท ก. (“สำคัญและเป็นแก่การเศรษฐกิจของประเทศ”) หรือการลดอัตราอากรขาเข้าและภาษีการค้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็นในกรณีที่เป็นการอุตสาหกรรมประเภท ข. และ ค. นอกจากนั้นยังมีสิทธิพิเศษอื่น ๆ อีก เช่น นำช่างฝีมือเข้ามาจากต่างประเทศได้สามารถเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินได้ เป็นต้น แต่ในที่นี้ผู้เขียนจะขอพิจารณาเพียงมาตรการการยกเว้นภาษีรายได้

นิติบุคคลซึ่งไม่ได้รับผลประโยชน์จากการยกเว้นภาษีรายได้ต้องเสียภาษีในอัตรา 15 ถึง 25 เปอร์เซ็นต์ของกำไรสุทธิ กล่าวคือ หากกำไรสุทธิต่ำกว่า 500,000 บาทต่อปี ต้องเสียในอัตรา 15 เปอร์เซ็นต์ อัตราจะเพิ่มขึ้นเป็น 20 เปอร์เซ็นต์สำหรับกำไรระหว่าง 500,000 บาท ถึง 1,000,000 บาท อัตราที่สูงที่สุดคือ 25 เปอร์เซ็นต์ สำหรับกำไรสุทธิประจำปีซึ่งสูงกว่า 1,000,000 บาท²

สิ่งแรกที่ควรคำนึงถึงก็คือ การยกเว้นภาษีเงินได้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน มีกำหนดระยะเวลาเพียง 5 ปีหลังจากที่เริ่มมีรายได้จากการขายผลผลิต จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมประมาณ 30 กว่าแห่ง³ ปรากฏว่าในระยะ 1 ปีหรือ 2 ปีแรกของการเปิดดำเนินการ อุตสาหกรรมน้อยแห่งจะสามารถมีกำไรได้ เนื่องจากในระยะแรก อุตสาหกรรมที่ตั้งขึ้นส่วนมากอยู่ในระยะที่จะต้องปรับตัวให้มีการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องพยายามสร้างตลาดสำหรับสินค้าของตนโดยแข่งกับผู้ผลิตอื่น ๆ ทั้งในและนอกประเทศ ส่วนมากจะต้องใช้เวลาเป็นปี ๆ เพื่อขจัดปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นในระยะก่อตั้งใหม่นี้ หากข้อสังเกตนี้ถูกต้องก็หมายความว่า การยกเว้นภาษีในระยะเวลา 5 ปีแรกนี้ จะให้ผลไม่มากนักสำหรับอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ซึ่งตั้งขึ้น แต่ก็อาจจะมีผู้แย้งว่า ถึงแม้ว่าอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะไม่ได้ผลจากการยกเว้นภาษีในระยะ 1 ปีหรือ 2 ปีแรกของการดำเนินการ แต่อุตสาหกรรมเหล่านี้ก็จะได้ผลจากการยกเว้นภาษีสำหรับระยะเวลาที่เหลือ กล่าวคือ หากอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งเริ่มมีกำไรในปีที่ 3 ก็จะได้รับประโยชน์จากการยกเว้นภาษีเป็นเวลา 3 ปีเป็นต้น อย่างไรก็ตามในการเก็บภาษีเงินได้ของนิติบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร ก็ได้ยอมให้มีการหักส่วนที่ขาดทุนในปีที่แล้ว ๆ ออกจากกำไรในปัจจุบัน โดยจำกัดเอาไว้ว่าจะต้องเป็นการขาดทุนในรอบระยะเวลาบัญชีใน 5 ปีที่แล้ว⁴ จึงเห็นได้ว่าถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับการยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนก็ตาม อุตสาหกรรมส่วนมากก็อาจจะเอาเงินที่ขาดทุนในระยะ 1 ปีหรือ 2 ปีแรก หักออกจากกำไรในระยะหลังและอาจไม่ต้องเสียภาษีเงินได้เลย หรือถ้าเสียก็อาจจะเสียน้อยมาก

² Ministry of Finance, *Revenue Code*, Bangkok, 1966, Section 76 ter 2.

³ ข้อมูลเหล่านี้ได้มาจากการสำรวจของผู้เขียนเองบ้างและได้จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม ซึ่งได้กรุณาให้ข้อมูลแก่ผู้เขียน

⁴ *The Revenue Code*, *op. cit.*, Section 65 ter 2.

ในกรณีดังกล่าว การยกเว้นภาษีเงินได้จะเป็น incentive ที่ไม่สำคัญนักมาตรการนี้จะให้ผลประโยชน์มากก็แต่ในกรณีที่อุตสาหกรรมที่ตั้งขึ้นมา สามารถมีกำไรได้ทันที ซึ่งก็อาจมีผู้เสนอความคิดได้ว่า สำหรับอุตสาหกรรมซึ่งมีทางมีกำไรสูง ๆ ได้ทันทีนั้น เขาก็คงยินดีมากอยู่แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องไปยกเว้นภาษีให้ อย่างไรก็ตามเราก็จำเป็นที่จะต้องยอมรับข้อเท็จจริงข้อหนึ่งว่า ในประเทศเพื่อนบ้านของเราทุกประเทศก็มีการให้ผู้ลงทุนได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้เหมือนกัน ในแง่ของการชักจูงผู้ลงทุนชาวต่างประเทศ เราอาจจะสูญเสียเงินลงทุนจากต่างประเทศส่วนหนึ่งได้ หากบรรยากาศในการลงทุนของเราสู้ในประเทศเพื่อนบ้านไม่ได้ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องพิจารณาผลทางจิตวิทยาข้อนี้เหมือนกัน ก่อนที่จะตัดสินใจว่ามาตรการยกเว้นภาษีเงินได้มีผลเสียมากกว่าผลดี หรือผลดีมากกว่าผลเสีย

เมื่อพิจารณาผลดีและผลเสียของการยกเว้นภาษีเงินได้ เป็นระยะเวลาหนึ่ง ให้กับผู้ลงทุน อาจจะมีผู้สรุปว่า ผลดีซึ่งเกิดขึ้นจากการที่มีการลงทุนของชาวต่างประเทศมากขึ้น มีมากกว่าผลเสียแต่ในขณะเดียวกันผู้เขียนก็ใคร่จะขอเสนอข้อคิดบางประการเกี่ยวกับผลสะท้อนซึ่งเกิดขึ้นจากการยกเว้นภาษีเงินได้ให้กับผู้ลงทุนชาวต่างประเทศ

การเสียภาษีเงินได้ของผู้ลงทุนชาวต่างประเทศที่ไม่ได้รับการยกเว้นภาษี

ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศซึ่งไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ จะต้องเสียภาษีเงินได้ให้กับรัฐบาลไทยตามอัตราของกำไรซึ่งได้รับ และเมื่อผู้ลงทุนชาวต่างประเทศนั้นนำเอาผลกำไรกลับไปยังประเทศของตน ก็จะต้องนำเอารายได้นี้ไปแจ้งให้เจ้าหน้าที่สรรพากรของเขาประเมินดูว่า จะต้องเสียภาษีเพิ่มเติมหรือไม่ เจ้าหน้าที่สรรพากรจะตรวจดูว่าประเทศของตนมีข้อตกลงเกี่ยวกับการเก็บภาษีซ้อนกับประเทศไทยอันเป็นแหล่งที่มาของรายได้นั้นหรือไม่ หากมีข้อตกลงดังกล่าวเจ้าหน้าที่ก็จะหักภาษีที่ผู้ลงทุนผู้นั้นเสียไปแล้ว ในประเทศไทยออกจากจำนวนภาษีที่จะต้องเสียทั้งหมด คงเก็บเพียงส่วนที่เหลือเท่านั้นเพื่อมิให้เป็นการเก็บภาษีซ้อน⁵

⁵ ผู้เขียนได้รับทราบมาว่า สำหรับสหรัฐอเมริกาจนถึงแม้จะไม่มีข้อตกลงว่าด้วยภาษีซ้อนระหว่างกันก็ตาม แต่รัฐบาลจะพิจารณาเก็บภาษีเพียงส่วนที่เหลือเช่นเดียวกับในกรณีที่มีข้อตกลง ทั้งนี้เพราะรัฐบาลสหรัฐ ฯ เห็นเป็นการไม่ยุติธรรมที่จะไปเก็บภาษีอย่างเต็มที่ หลังจากที่อยู่ลงทุนต้องไปเสียภาษีมาครั้งหนึ่งแล้วในประเทศอันเป็นที่มาของรายได้

ตัวอย่าง

กำไรซึ่งผู้ลงทุนชาวต่างประเทศได้รับจากอุตสาหกรรม ในประเทศไทย	10	ล้านบาท
เสียภาษีให้กับรัฐบาลไทยในอัตราประมาณ 25%	2.5	ล้านบาท
อัตรากาสิโนประเทศของตน 35%	3.5	ล้านบาท
แต่เนื่องจากเสียไปให้กับรัฐบาลไทยแล้ว 2.5 ล้าน		
จึงคงเสียภาษีเพิ่มเติมให้กับรัฐบาลของตน	$3.5 - 2.5 = 1$	ล้านบาท

การเสียภาษีของผู้ลงทุนชาวต่างประเทศในกรณีที่ได้ Tax Holiday

ในกรณีที่ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศได้รับการยกเว้นภาษีรายได้ในอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม ผู้ลงทุนนั้นจะสามารถนำกำไรกลับไปยังประเทศของตนโดยมีต้องเสียภาษีรายได้ แต่เมื่อไปถึงประเทศของตนแล้วจะต้องเสียภาษีเท่าไรนั้น ขึ้นอยู่กับข้อตกลง Double-tax Agreement ระหว่างประเทศไทยกับประเทศอันเป็นที่มาของทุน ในกรณีของประเทศญี่ปุ่น ผู้เขียนได้รับทราบมาจากผู้ที่เคยศึกษาเรื่องนี้ในประเทศอื่น ๆ มาแล้วว่า ข้อตกลง Double-tax กับประเทศญี่ปุ่นนั้น จะมีมาตรการไปถึง tax-saving ไว้ด้วย กล่าวคือ ประเทศญี่ปุ่นยอมให้ผู้ลงทุนชาวญี่ปุ่นซึ่งนำกำไรกลับมาประเทศญี่ปุ่น หักจำนวนภาษีที่ได้รับการยกเว้นในประเทศอันเป็นแหล่งที่มาของกำไรออกจากจำนวนเงินที่จะต้องเสียเป็นภาษีให้กับรัฐบาลญี่ปุ่น เช่น ในตัวอย่างที่ให้ไว้ข้างบน เจ้าหน้าที่สรรพากรของญี่ปุ่นจะเก็บภาษีเพียง 1 ล้านบาทเท่านั้น ไม่ว่ารัฐบาลไทยจะได้เก็บภาษีไป 2.5 ล้านบาทจริง หรือได้ยกเว้นภาษีดังกล่าว เพื่อเป็น incentive ของนักอุตสาหกรรม ดังนั้นในกรณีของผู้ลงทุนชาวญี่ปุ่น การยกเว้นภาษีรายได้จึงมีผลเป็นสิ่งที่จูงใจให้ผู้ลงทุนอย่างแท้จริง

ผู้เขียนได้พยายามศึกษาเกี่ยวกับการเก็บภาษีในสหรัฐอเมริกา ในกรณีที่ประเทศไทยได้ให้ tax holiday แก่ผู้ลงทุนชาวอเมริกัน โดยได้มีหนังสือไปถามผู้แทนของสรรพากรสหรัฐฯ ประจำเอเชียอาคเนย์ที่ประเทศฟิลิปปินส์ ได้รับคำตอบมาว่า ในกรณีที่ผู้ลงทุนชาวสหรัฐฯ ได้รับการยกเว้นภาษีจากรัฐบาลไทยนั้น ถือว่าไม่ได้เสียภาษีเลย เมื่อนำเอากำไรกลับไปสหรัฐฯ แล้วจะต้องเสียภาษีเต็มจำนวน กล่าวคือ ในตัวอย่างที่แสดงไว้ ผู้ลงทุนชาวสหรัฐฯ จะต้องเสียภาษีให้กับรัฐบาลสหรัฐฯ 3.5 ล้านบาทเต็มจำนวน

จะเห็นได้ว่า หากไม่มี Tax-Saving clause อยู่ในข้อตกลงเกี่ยวกับการเก็บภาษีซ้อนแล้ว การให้ incentive แก่ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศจะไม่ได้ผลเลยในกรณีที่ผู้ลงทุนนั้นนำเอากำไร กลับไปยังประเทศของตน ทั้งนี้เป็นเพราะภาษีซึ่งรัฐบาลไทยได้ยกเว้นให้มันจะต้องนำไปเสีย ให้แก่รัฐบาลของตน ข้อที่พึงสังเกตอีกข้อหนึ่งก็คือ เป็นการ Transfer รายได้จากรัฐบาลของ ประเทศที่ด้อยพัฒนาไปยังรัฐบาลของประเทศที่พัฒนาแล้ว ภาษีซึ่งรัฐบาลไทยควรจะเก็บมา เพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศกลับกลายเป็นรายได้ของประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา โดยไม่มีผลได้ทางการให้ incentive ของผู้ลงทุนชาวต่างประเทศเลย⁶

การลงทุนของผู้ลงทุนชาวสหรัฐ ฯ ในอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม วัลจากจำนวน เงินทุนที่จดทะเบียนมีมูลค่าประมาณ 187 ล้านบาท⁷ หากในระยะ 5 ปีที่ได้รับการส่งเสริมกำไร ของผู้ลงทุนชาวสหรัฐ ฯ มีมูลค่าประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ของเงินทุนที่จดทะเบียนก็หมายความว่า รัฐบาลต้องสูญเสียรายได้ไปให้กับรัฐบาลสหรัฐ ฯ ประมาณ 20 กว่าล้านบาท⁸ การลงทุน ของสหรัฐอเมริกาที่ยังมีอยู่เรื่อย ๆ หลังจากปี 1967 จึงอาจจะเป็นไปได้ว่ารายได้ที่รัฐบาลไทย Transfer ไปให้กับสหรัฐอเมริกามีมูลค่ามากขึ้นทุกที

สรุป

1. การให้ Tax Holiday แก่ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศอาจจะเป็นส่วนหนึ่งในการชักจูงผู้ ลงทุนชาวต่างประเทศให้มาลงทุนในอุตสาหกรรมของไทยในแง่ของจิตวิทยา เนื่องจากประเทศ เพื่อนบ้านของไทยทุกประเทศให้สิทธิพิเศษนี้ทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามผู้เขียนไม่คิดว่ามาตรการนี้มี

⁶ การที่รัฐบาลสหรัฐอเมริกาไม่ยอมให้ผู้ลงทุนชาวอเมริกาหัก tax-saving ออกจากจำนวนเงินที่จะต้องเสีย ภาษีให้กับรัฐบาลสหรัฐ ฯ นี้ อาจจะเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้ลงทุนชาวสหรัฐ ฯ ไม่นำเอากำไรกลับไปยังประเทศของตน แต่ นำเอาเงินกำไรนั้น มาลงทุนเพิ่มเติม (Reinvest) ในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนขอตั้งข้อสังเกตว่าการ Reinvest นั้น จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีโอกาสที่จะขยายกิจการ ถ้าไม่มีโอกาสขยายกิจการแล้ว ผู้ลงทุนก็ย่อมที่จะนำกำไรกลับไปยังประเทศ ของตน ถึงแม้จะต้องเสียภาษีก็ตาม สำหรับเรื่องนี้ผู้ที่มีตัวลงเกี่ยวกับการนำเอากำไรออกนอกประเทศ อาจจะสามารถ ให้ความสว่างได้

⁷ ตัวเลขนี้แสดงถึงเงินทุนจดทะเบียนของผู้ถือหุ้นชาวสหรัฐอเมริกา เมื่อ 31 ธันวาคม 2510 ที่มาของตัวเลข: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

⁸ กำไร = 90 ล้านบาท อัตราภาษี 25% รายได้ที่สูญเสีย = $\frac{1}{4} \times 90 = 22\frac{1}{2}$ ล้านบาท

ประโยชน์มากนั้กในการส่งเสริมอุตสาหกรรม เพราะผลประโยชน์มากที่สุดตกแก่อุตสาหกรรม ซึ่งสามารถมีกำไรได้อย่างรวดเร็วภายในระยะ 5 ปีแรกของการดำเนินการ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นผู้เขียนก็คิดว่าจะมีผู้มาลงทุนในอุตสาหกรรมเหล่านี้ โดยไม่จำเป็นต้องยกเว้นภาษีรายได้ให้ การยกเว้นภาษีให้อุตสาหกรรมเหล่านี้ ถือได้ว่ารัฐบาลสูญเสียรายได้ไปโดยไม่มีควมจำเป็น

2. การยกเว้นภาษีรายได้ให้กับผู้ลงทุนชาวต่างประเทศจะให้ผลประโยชน์แก่ผู้ลงทุนก็ต่อเมื่อรัฐบาลของผู้ลงทุน ยอมให้หักจำนวนเงินภาษีที่รัฐบาลไทยยกเว้นให้ออกจากจำนวนเงินภาษีที่จะต้องจ่ายให้กับรัฐบาลของตน มิฉะนั้นแล้วการยกเว้นภาษีของรัฐบาลไทยจะไม่ก่อให้เกิด incentive ใดๆ ให้แก่ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศเลย

3. รัฐบาลสหรัฐอเมริกาไม่ยอมให้ผู้ลงทุนชาวสหรัฐอเมริกาที่นำเอากำไรกลับไปยังประเทศของตน หักจำนวนเงินภาษีที่ได้รับยกเว้นออกจากจำนวนเงินภาษีที่จะต้องจ่ายให้กับรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ฉะนั้นการยกเว้นภาษีของรัฐบาลไทยให้แก่ผู้ลงทุนชาวสหรัฐอเมริกาก็จะเป็นการ *Transfer* เงินรายได้ซึ่งควรจะเป็นของรัฐบาลไทยไปให้แก่รัฐบาลสหรัฐฯ โดยไม่มีผลทาง *incentive* แก่ผู้ลงทุนชาวอเมริกันเลย

4. น่าที่จะมีการประเมินผลของมาตรการการยกเว้นภาษีรายได้ให้กับอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมว่าเป็นเหตุผลสำคัญในการลงทุนในอุตสาหกรรมเพียงไร ผู้เขียนเองมีความเห็นว่าหากมีการเก็บภาษีเงินได้และนำเอารายได้นี้ไปใช้ในการเพิ่มบริการให้กับอุตสาหกรรมเพื่อลดต้นทุนการผลิต อาจจะเป็นสิ่งจูงใจให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมมากกว่าและจะเป็นการยับยั้งมิให้มีการ *Transfer* รายได้จากประเทศด้อยพัฒนา เช่น ประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา

ABSTRACT

The Impact of Income Tax Exemption on Foreign Industrial Investment in Thailand

The Promotion of Industrial Investment Act exempts holders of promotion certificates from having to pay corporate income taxes for five fiscal years of operation. The author attempts to raise two main questions (i) whether the measure is necessary as an incentive to attract foreign investment; (ii) the side effects resulting from the remittance of tax-free profits from Thailand. On the first question, the writer is of the opinion that the tax holiday is unlikely to be crucial, although the fact that other countries in Southeast Asia offer this same privilege has to be taken into account. Even if it is thought that the tax holiday is justified as an incentive, the author suggests in his analysis of the second question that it would only be so if the Government to which the profit is remitted allows for the tax-saving in its own tax assessment of the remitted profit. If the foreign Government does not grant credit to the tax-saving, as in the case of the United States, then not only is the incentive lost on the part of the investor but there is also a transfer of resources from the Thai Government to the United States Government. The author suggests that perhaps a better measure of inducing foreign investment could be to abolish the tax holiday and to use the taxes received to improve the present inadequate industrial infrastructure.
